

*Fuck you!
er Hamsun-
aksjonisten
Herman
Willis' hil-
sen til folk
med mot-
forestil-
linger.*

Historiens gråtekoner

Knut Hamsun. Bare navnet smeller i veggene så det holder. Det er likevel ikke nirvanas bulder vi hører i dag, men historiens gråtekoner.

Hvorfor i svarte helvete skal det være så umulig å bli gammel i dette landet uten å synes at hele etterveksten er

INNLEGG OG UTFALL

Forfatteren Herman Willis vil at det igjen må bli typisk norsk å være geni - og vil gjerne ha ordet som levevei og kunne aksjonere for Knut Hamsuns plass.

visstnok Knut Hamsun.

■ ■ Det er smått med giganter i Norge. Så smått er det at vi sikkert ender med Arne Skouens plass før den eneste dikter som har gjort min generasjon noen virkelig tjeneste blir hedret med noe tilsvarende.

Tjeneste?

Joda, jeg snakker om å gi oss mennesker noe som gjør at livene våre kan henge sammen og ikke utarte i fjonghet og dill. Og å gjøre det mulig å strekke seg etter noe om man vil ha ordet som levevei. Men ikke som den blodtørstige stalinisten Hoem, som etter hvert har blitt krigsseiler, av alle ting, og som sitter på Grünerløkka i konstant engstelse for at torpedoene skal komme opp Akerselva og kripe opp trappene hans i nattens mulm og senke ham i vannsenga. Få nordmenn har blitt torpedert så ofte som Vingriksen Hoem, men ikke av tyskerne; jeg tenker vi sier kritikerne!

kronidioter?

Såret, anyone?

■ ■ Joda, Ebba Haslund, Bengt Calmeyer, Arne Skoen, Steinar Hansson, Edvard Hoem og den bøtteballetten der mener seg trampet på ømme tær og minner. Og de var jo i krigen hele gjengen, forstår jeg. Uten dem og frisør-lauget som klippet ungjenter i 45 hadde vel landet ligget øde; og dette siktemåls fremste fanebærer i Norge var

■ ■ Aksjonistene for en Knut Hamsuns plass har ikke fortjent å henges ut som sensasjonens grabukker. De er - jeg har snakket med dem - skikkelige folk, Shia-litterater (SL), riktignok, men skikkelige. Og det er hatet, dette helvetes etterkrigshatet, de vil ha slutt på, og det er ikke en oppgave som kan utsettes av hensyn til at Ebba Haslund stadig er i live.

En av dem har en onkel som i en alder av 16 lot seg narre og tjenestegjorde i Waffen-SS på Østfronten, og som under beleiringen av Leningrad svømte over elven Neva med en såret kamerat på ryggen. Jeg er stolt over en slik landsmann, selv om han fikk Jernkorset aldri så mye. Men ikke alle var det, og han hengte seg i 1970.

■ ■ En annen av aksjonistenes fedre ble dekorert som et juletre for å ha skutt tyskere på løpende bånd, for å ha gjort landet tjenester ingen kunne forlange av ham. Ved krigsutbruddet var han en amatør som bare fulgte den moralske lov inni seg. Jeg er enda mer kry av at det faktisk fins sånne nordmenn. Og han hevder at man ikke kan gi seg til å sortere når man skal tilgi. Den kjøper jeg.

Videre brukte en av aksjonistenes fedre krigsårene på å sitte i Tyskland som fange. Det var en riktig fæl opplevelse, om noen lurar. Og atter en annen far levde i en fjern og fremmed verdensdel med en annen etnisitet enn vår.

■ ■ Så til de historiens gråtekoner som med liten egenerfaring og på vegne av alle andre måtte tro at aksjonistene har latt tingene gå i glemmeboken er det bare én ting å si: Fuck you! Og Knut Hamsun?

Det må igjen bli typisk norsk å være geni!

Herman Willis

Kultur og debatt side 14-15